

Prima instanță: (Judecătoria Bălți) D. Stănilă

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, A. Garbuz, E. Grumeza

ÎNCHEIERE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Bălți-Gaz”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Chiaburu Tatiana împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Bălți-Gaz” cu privire la anularea ordinului de concediere, anularea ordinelor de atragere la răspundere disciplinară, restabilirea la muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, achitarea restanței la salariu și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Bălți-Gaz” și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 28 septembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 19 mai 2015 Chiaburu Tatiana a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Bălți-Gaz” cu privire la anularea ordinului de concediere, anularea ordinelor de atragere la răspundere disciplinară, restabilirea la muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, achitarea restanței la salariu și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Chiaburu Tatiana a menționat că a activat în cadrul Societății cu Răspundere Limitată Bălți-Gaz”.

La fel, a relatat că în perioada 24 martie 2015-24 aprilie 2015 s-a aflat în concediu medical.

La data de 26 martie 2015 prin intermediul oficiului poștal a fost informată despre faptul că în temeiul ordinului nr. 94-c din 24 martie 2015 a fost desfăcut contractul individual de muncă.

De asemenea, a menționat că la 27 aprilie 2015, când a prezentat certificatul medical, i-a fost adus la cunoștință ordinul de concediere.

Consideră că la momentul eliberării se afla în concediu medical, astfel fiind eliberată în mod ilegal.

Invocă faptul că la momentul eliberării, de către angajator nu i-a fost achitat salariul pentru 24 zile lucrătoare, premiile pentru luna ianuarie, februarie și martie, precum și indemnizația pentru concediul nefolosit.

Solicită Chiaburu Tatiana anularea ordinului de concediere nr. 94-c din 24 martie 2015, anularea ordinelor de atragere la răspundere disciplinară, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea salariului restant, încasarea premiilor, repararea prejudiciului moral în mărime de 15000 lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3000 lei.

La 15 septembrie 2015, Chiaburu Tatiana a depus cerere de concretizare a cerințelor, invocând că la 20 martie 2015, 23 martie 2015 și 24 martie 2015 în privința sa au fost emise ordine de sancționare disciplinară, acestea fiind aduse la cunoștința sa pe parcursul examinării cauzei.

Consideră că în cazul emiterii ordinelor de sancționare disciplinară, nu i-au fost solicitate careva explicații și nu a fost efectuat un control de serviciu, în cadrul căruia putea să prezinte probe, astfel fiind încălcate prevederile legislației muncii.

Solicită anularea ordinului nr. 89-c din 20 martie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, anularea ordinului nr. 90-c din 23 martie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, încasarea salariului restant în mărime de 5993,56 lei, încasarea compensației pentru concediul nefolosit în mărime de 15005,13 lei și încasarea salariului mediu lunar în mărime de 544,78 lei pentru absența forțată de la muncă (f.d. 42 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 28 septembrie 2016 a fost admisă parțial acțiunea înaintată de Chiaburu Tatiana.

S-a anulat ordinul emis de Societatea cu Răspundere Limitată "Bălți-Gaz" nr. 94-c din 24 martie 2015 cu privire la concedierea Tatiane Chiaburu din funcția de maestru superior din cadrul Serviciului exploatare a utilajului de gaze a Societății cu Răspundere Limitată "Bălți-Gaz".

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată "Bălți-Gaz" în beneficiul Tatiane Chiaburu despăgubirea pentru absența forțată de la muncă în mărime de 101 592 lei.

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată "Bălți-Gaz" în beneficiul Tatiane Chiaburu prejudiciul moral în mărime de 5644,78 lei.

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată "Bălți-Gaz" în beneficiul Tatiane Chiaburu cheltuielile de judecată în mărime de 3000 lei .

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată "Bălți-Gaz" în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 3174,76 lei.

În rest, acțiunea înaintată de Chiaburu Tatiana a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că demersul administrației privitor la concedierea Tatiane Chiaburu a fost expediat comitetului sindical în aceeași zi cu ziua concedierii, dar nu preliminar concedierii acesteia.

Astfel, prima instanță a concluzionat că angajatorul nu a probat faptul că acordul comitetului sindical la concedierea Tatiane Chiaburu a fost emis anterior ordinului de concediere, deoarece ambele sunt datate cu aceeași zi – 24 martie 2015.

Deci, prima instanță a reținut că administrația Societății cu Răspundere Limitată ”Bălți Gaz” a admis abateri referitor la eliberarea de la serviciu a Tatiane Chiaburu, nefiind respectat caracterul preliminar al acordului comitetului sindical la concedierea acesteia, fapt ce condiționează anularea ordinului de concediere cu restabilirea la locul de muncă și achitarea salariului pentru absența forțată de la muncă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Bălți-Gaz” și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 28 septembrie 2016.

La 29 decembrie 2017, prin intermediul oficiului poștal, Societatea cu Răspundere Limitată ”Bălți-Gaz” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea pricinii spre rejudecare.

Recurentul Societatea cu Răspundere Limitată ”Bălți-Gaz”, în motivarea recursului a menționat că la examinarea cauzei, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material.

La fel, a relatat că concedierea salariatului a avut loc ca urmare a încălcării repetate, pe parcursul unui an a obligațiilor de muncă, iar sancțiunea aplicată anterior la data încălcării repetate nu a fost revocată, sancțiunea disciplinară fiind aplicată de organul abilitat cu respectarea modului de aplicare.

De asemenea, a invocat că la concedierea salariatului, angajatorul a ținut cont de gravitatea abaterii disciplinare comise, fiind respectat termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare, iar concedierea a avut loc cu acordul preliminar al organului sindical.

La 18 februarie 2018, Chiaburu Tatiana, reprezentată de avocatul Guțu Tatiana, a depus referință la recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Bălți-Gaz”, solicitînd să fie respins cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 26 septembrie 2017, iar la data de 30 noiembrie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată ”Bălți-Gaz” a recepționat decizia motivată a instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 29 decembrie 2017, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității

recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Bălți-Gaz", nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată "Bălți-Gaz".

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

judecători

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari